

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพทางสมองระหว่างนักเรียนชาวเขาและนักเรียนพื้นราบในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 3 แห่ง คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์แม่คั้น จังหวัดเชียงใหม่ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ตาก จังหวัดตาก และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์พนมทวน จังหวัดกาญจนบุรี ผู้วิจัยได้ทดสอบสมรรถภาพทางสมองของนักเรียนในโรงเรียนทั้ง 3 แห่งนี้ จำนวน 293 คน โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางสมองของนักเรียนไทยในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ของ น.ส.จิรพันธ์ จันทระวิวงศ์ ซึ่งพัฒนาจากแนวข้อทดสอบต่างประเทศ เมื่อทดสอบกับนักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตจังหวัดพระนคร จำนวน 3,565 คน ในปี พ.ศ. 2511 ได้ค่าความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบทุกชุดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็น .648, .722 และ .731 ตามลำดับ ส่วนผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบสมรรถภาพทางสมองนี้ทดสอบ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 3 แห่ง ได้ค่าความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็น .985, .918 และ .973 ตามลำดับ จึงเห็นได้ว่าค่าความเชื่อถือได้ของข้อทดสอบทุกชุดเมื่อนำไปใช้ทดสอบกับนักเรียนชาวเขาและนักเรียนพื้นราบ ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์สูงกว่าเมื่อทดสอบกับนักเรียนในเขตจังหวัดพระนครในชั้นเดียวกัน

ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัดของข้อทดสอบทุกชุด เมื่อทดสอบกับนักเรียนชาวเขาและนักเรียนพื้นราบในชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 เป็น 3.751, 4.762 และ 4.070 ตามลำดับ

ในการเปรียบเทียบสมรรถภาพทางสมองระหว่างนักเรียนชาวเขาและนักเรียนพื้นราบในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้จับคู่นักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยให้แต่ละคู่มีสลักษณะคงต่อไปนี้

1. อายุใกล้เคียงกัน
2. เป็นเพศเดียวกัน
3. อยู่ในชั้นเรียนเดียวกัน
4. มีครอบครัวเดียวกัน
5. อยู่ในโรงเรียนเดียวกัน
6. ไรหาลักษณะเดียวกันในการเรียนการสอน

ในการจับคู่นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 มีจำนวน 23 คู่, 13 คู่ และ 11 คู่ ตามลำดับ จากนั้นนำคะแนนของนักเรียนที่จับคู่กันมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งใจว่าสมรรถภาพทางสมองระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนที่ทราบไม่แตกต่างกัน ในชั้นเรียนเดียวกัน โดยทดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างมัธยิมเลขคณิต ผลปรากฏว่า สมรรถภาพทางสมองของนักเรียนชายเขาไม่แตกต่างกับนักเรียนที่ทราบ และเมื่อทดสอบโดยนำนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มรวมกันทุกระดับชั้นก็ไม่แตกต่างกันด้วย

ตารางที่ 7 ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ของคะแนนจากแบบทดสอบแต่ละชุด และแบบทดสอบรวม ของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์

ชั้นประถมศึกษาปีที่	คะแนน ณ ค่าแห่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ของแบบทดสอบชุดที่						
	1	2	3	4	5	6	1-6
5	7	8 [±]	6 ⁻	6 ⁻	6 ⁻	8 ⁻	42 ⁻
6	15 ⁻	11 ⁻	7 ⁺	6 ⁺	9 ⁻	9	56 ⁺
7	14	12 ⁻	8 ⁺	8 ⁺	9 ⁺	9 ⁺	61 ⁻

ขอเสนอแนะ

1. เนื่องจากผู้วิจัยศึกษาแบบทดสอบสมรรถภาพทางสมอง ของนางสาว จิรพันธ์ จันทศรีวงศ์ เป็นเครื่องชั่งสมรรถภาพทางสมอง จึงน่าจะมีการทดสอบสมรรถภาพทางสมอง ระหว่างนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มนี้สัก โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพทางสมองของผู้อื่นบ้าง
2. เรื่องทำนองนี้อาจจะวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างมัธยมและคณิตด้วยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบได้อีก อย่างเป็นทางการ และเลือกนักเรียนที่จะได้รับการทดสอบโดยไม่ต้องจับคู่